

“By This All Will Know That You Are My Disciples”

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Då ska alla förstå att ni är mina lärjungar

Äldste Dieter F. Uchtdorf
i de tolv apostlarnas kvorum

April 2025 general conference

Our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

Many years ago Sister Uchtdorf and I were traveling through southern Germany. It was just before Easter, and we invited a good friend, who was not a member of the Church, to join us in our Sunday worship service. We loved this dear friend, so it was normal and natural to share with her how we felt about the Savior and His Church and to invite her to come and see! She accepted the invitation and joined us at the meetings of a nearby branch.

If you have ever brought a friend to church for the first time, you can probably relate to the way I felt that Sunday morning. I wanted everything to go perfectly. Our friend was a highly educated, spiritual person. I earnestly hoped the meetings of this branch would make a good impression on her and represent the Church well.

The branch met in some rented rooms on the second floor of a grocery store. To get there, we had to take the stairs at the back of the building, passing the strong aromas from goods stored there.

As the sacrament meeting began, I thought about my friend experiencing this for the first time, and I couldn't help but notice things that made me cringe a little. The singing, for example, didn't exactly sound like the Tabernacle Choir. Restless, noisy children could be heard during the sacrament. The speakers did their best, but they were not skilled at public speaking. I sat uncomfortably through the meeting, hoping that maybe Sunday School would be better.

Vår kärlek till Gud och hans barn är ett mäktigt vittnesbörd för världen om att det här verkligen är Frälsarens kyrka.

För många år sedan reste syster Uchtdorf och jag genom södra Tyskland. Det var strax före påsk och vi bjöd med en god vän som inte var medlem i kyrkan till söndagens gudstjänst. Vi älskade denna kära vän, så det var normalt och naturligt att berätta för henne hur vi kände för Frälsaren och hans kyrka och att inbjuda henne att komma och se! Hon tackade ja till vår inbjudan och följde med oss till mötena i en gren i närheten.

Om du någon gång har tagit med en vän till kyrkan för första gången kan du förmodligen relatera till hur jag kände mig den där söndagsmorgonen. Jag ville att allt skulle vara perfekt. Vår vän var en högutbildad, andlig person. Jag hoppades innerligt att mötena i den här grenen skulle göra ett gott intryck på henne och representera kyrkan väl.

Grenen hade sina möten i hyrda lokaler på andra våningen i en livsmedelsbutik. För att komma dit behövde vi ta trapporna på baksidan av byggnaden och gå förbi de starka dofterna från varor som förvarades där.

När sakramentsmötet började tänkte jag på hur min vän upplevde det här för första gången, och jag kunde inte låta bli att lägga märke till saker som gjorde mig lite nervös. Sången, till exempel, lät inte precis som The Tabernacle Choir. Rastlösa, högljudda barn lät under sakramentet. Talarna gjorde sitt bästa, men de var inte bra på att tala offentligt. Jag kände mig illa till mods under hela mötet och hoppades att Söndagsskolan kanske skulle vara bättre.

It wasn't.

All morning I worried about what our friend must think of this church we had taken her to.

Afterward, as we drove home, I turned to talk to our friend. I wanted to explain that this was just one small branch and it didn't really represent the Church as a whole. But before I could say a word, she spoke up.

"That was beautiful," she said.

I was speechless.

She continued, "I'm so impressed with how people treat each other in your church. They all seem to come from different backgrounds, and yet it's clear that they genuinely love each other. This is what I imagine Christ wanted His Church to be like."

Well, I quickly repented of my judgmental attitude. I had wanted picture-perfect meetings to impress my friend. But what the members of this branch had achieved was a heart-perfect spirit of love, kindness, patience, and compassion.

That Faith Might Increase in the Earth

My dear brothers and sisters, my dear friends, I love The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. It is the Savior's true and living Church, and it teaches the restored fulness of the gospel of Jesus Christ. His priesthood power and authority reside here. Jesus Christ leads this Church personally, through servants He has called and authorized, and by a living prophet, even President Russell M. Nelson. The Savior has given the Latter-day Saints a unique mission to gather God's children and prepare the world for the Savior's Second Coming. I bear my witness that all of this is true.

But it's important to remember that when most people experience the Church of Jesus Christ for the first time, they aren't thinking about priesthood authority or ordinances or the gathering of Israel. What they're likely to notice, above all else, is how they feel when they're with us and how we treat each other.

"Love one another," Jesus said. "By this all will know that you are My disciples." Very often, a person's first testimony of Jesus Christ comes when he or she feels love among disciples of Jesus Christ.

The Savior declared that He restored His Church so "that faith ... might increase in the earth." Therefore, when people visit our Church meetings, the Savior wants them to leave with

Det var den inte.

Hela förmiddagen oroade jag mig för vad vår vän tyckte om kyrkan vi hade tagit henne till.

När vi körde hem efteråt vände jag mig om för att prata med vår vän. Jag ville förklara att det här bara var en liten gren och att den egentligen inte representerade kyrkan som helhet. Men innan jag hann säga ett ord började hon prata.

"Det var underbart", sa hon.

Jag var mållös.

Hon fortsatte: "Jag är så imponerad av hur människorna behandlar varandra i er kyrka. De verkar alla ha olika bakgrunder, men ändå är det tydligt att de uppriktigt älskar varandra. Det är så jag tänker mig att Kristus ville att hans kyrka skulle vara."

Så jag omvände mig snabbt från min dömande inställning. Jag hade velat ha perfekta möten för att imponera på min vän. Men det medlemmarna i grenen hade uppnått var en hjärtlig anda av kärlek, vänlighet, tålmod och medkänsla.

Så att ... tron ska kunna tillta på jorden

Mina kära bröder och systrar, mina kära vänner, jag älskar Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Den är Frälsarens sanna och levande kyrka, och den undervisar om Jesu Kristi evangeliums återställda fullhet. Hans prästadömes kraft och myndighet finns här. Jesus Kristus leder den här kyrkan personligen, genom tjänare som han har kallat och bemyndigat och genom en levande profet, president Russell M. Nelson. Frälsaren har gett de sista dagars heliga ett unikt uppdrag att samla Guds barn och förbereda världen för Frälsarens andra ankomst. Jag vittnar om att allt detta är sant.

Men det är viktigt att komma ihåg att när de flesta upplever Jesu Kristi kyrka för första gången så tänker de inte på prästadömet's myndighet eller förrättningar eller Israels insamling. Det de förmodligen främst lägger märke till är hur det känns när de är med oss och hur vi behandlar varandra.

"Älska varandra", sa Jesus. Då "ska alla förstå att ni är mina lärjungar". Ofta kommer en persons förstavittnesbördom Jesus Kristus när han eller hon känner kärlek bland Jesu Kristi lärjungar.

Frälsaren förkunnade att han återställde sin kyrka så "att ... tron ska kunna tillta på jorden". När människor därför besöker våra möten i kyrkan vill Frälsaren att de ska gå därifrån med

stronger faith in Him! The love our friends feel among us will lift them closer to Jesus Christ! That is our simple goal every time we gather.

Anyone who is seeking greater faith in Christ or a closer connection to Heavenly Father should feel right at home in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Inviting them to our meetings can be as normal and as natural as inviting them into our homes.

The Ideal and the Real

Now, I realize that I'm describing the ideal. And in this mortal life, we rarely get to experience the ideal. And "until the perfect day," there will always be a gap between the ideal and the real. So, what should we do when the Church doesn't feel like the perfect day? When, for whatever reason, our ward doesn't yet nurture perfect faith or love? Or when it feels that we don't fit in?

One thing we should not do is give up on the ideal!

The title page of the Book of Mormon includes this important caution: "If there are faults," it says, "they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God."

Can a book—or a church or a person—have "faults" and "mistakes" and still be the work of God?

My answer is a resounding yes!

So, while we hold ourselves to the Lord's high standards, let's also be patient with one another. We are each a work in progress, and we all rely on the Savior for any progress we make. That's true for us as individuals, and it's true for the kingdom of God on earth.

The Lord invites us not just to join His kingdom but also to be anxiously engaged in building it. God envisions a people who are "of one heart and one mind." And to be of one heart, we must seek pure hearts, and that requires a mighty change of heart.

But that doesn't mean changing my heart to align with yours. Nor does it mean changing your heart to align with mine. It means that we all change our hearts to align with the Savior.

If we are not there yet, remember: with the Lord's help, nothing is impossible.

Fit and Belonging

starkare tro på honom! Kärleken som våra vänner känner bland oss lyfter dem närmare Jesus Kristus! Detta är vårt enkla mål varje gång vi samlas.

Alla som söker större tro på Kristus eller en närmare kontakt med vår himmelske Fader bör kunna känna sig hemma i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Att bjuda med dem till våra möten kan vara något lika normalt och naturligt som att bjuda hem dem.

Idealet och verkligheten

Jag inser att jag nu beskriver idealet. Och under det här jordelivet får vi sällan uppleva idealet. Och "fram till den fullkomliga dagen" kommer det alltid att finnas en klyfta mellan idealet och verkligheten. Så vad ska vi göra när kyrkan inte känns som den fullkomliga dagen? Vad gör vi när vår församling av någon anledning ännu inte har fullkomlig tro eller kärlek? Eller när det känns som att vi inte passar in?

En sak vi inte får göra är att ge upp hoppet om idealet!

På titelbladet till Mormons bok finns denna viktiga uppmaning: "Och om det nu finns fel", står det, "är det människors misstag. Fördöm därför inte det som hör Gud till."

Kan en bok – eller en kyrka eller en person – ha "fel" och göra "misstag" och fortfarande vara Guds verk?

Mitt svar är ett rungande ja!

Så, även om vi håller fast vid Herrens höga normer, låt oss också ha tålamod med varandra. Vi håller alla på att utvecklas och vi är alla beroende av Frälsaren för de framsteg vi gör. Detta gäller oss som individer och det gäller Guds rike på jorden.

Herren inbjuder oss att inte bara bli en del av hans rike utan också att verka med iver för att bygga upp det. Gud ser framför sig ett folk som är "av ett hjärta och ett sinne". Och för att vara av ett hjärta måste vi söka efter att ha en enhetlig hjärta, och det kräver en mäktig förändring i hjärtat.

Men det betyder inte att jag ska förändra mitt hjärta till att bli som ditt. Inte heller betyder det att du ska förändra ditt hjärta till att bli som mitt. Det betyder att vi alla förändrar vårt hjärta till att bli som Frälsarens.

Om vi inte är där än, så kom ihåg att med Herrens hjälp är ingenting omöjligt.

Du passar in och hör hemma här

And if you ever feel like you don't quite fit in, please know that you are not alone. Haven't we all been in life situations when we felt like the stranger in the room? I have experienced this more than once. When I was 11 years old, my family was forced to leave our home and move to an unfamiliar region. Everything was different from what I was used to. And my accent made it clear to the other children that I was different from what they were used to. At a time when I desperately needed friendship and belonging, I felt lonely and displaced.

Here on earth, most of the differences we notice—the differences some of us use to categorize each other—have to do with earthly things: physical appearance, nationality, language, clothing, customs, and so on. But “God does not view things the way people do. People look on the outward appearance, but the Lord looks at the heart.”

From His perspective, there is one category that comes before all others: child of God. And we all fit perfectly in this one.

It's natural to want to be around people who look, talk, act, and think like we do. There is a place for that.

But in the Savior's Church, we gather all of God's children who are willing to be gathered and who seek the truth. It is not our physical appearance, our political views, our culture, or our ethnicity that brings us together. It is not our common background that unites us. It is our common objective, our love for God and love for our neighbor, our commitment to Jesus Christ and His restored gospel. We are “one in Christ.”

The unity we seek is not to have everyone stand in the same place; it is to have everyone face in the same direction—toward Jesus Christ. We are one not because of where we've been but where we are striving to go, not because of who we are but who we seek to become.

That is what Christ's true Church is all about.

One Body

If you love God, if you want to know Him better by following His Son, then you belong here. If you're earnestly seeking to keep the Savior's commandments—even though you're not perfect at it yet—then you are a perfect fit for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

And what if you're different from people

Och om det någon gång känns som om du inte riktigt passar in ska du veta att du inte är ensam. Har vi inte alla befunnit oss i livssituationer när vi känt oss som främlingen i rummet? Jag har varit med om det mer än en gång. När jag var elva år gammal tvingades min familj att lämna vårt hem och flytta till en främmande region. Allt var annorlunda än det jag var van vid. Och min dialekt tydliggjorde för de andra barnen att jag var annorlunda än det som de var vana vid. Vid en tid när jag så innerligt behövde känna vänskap och tillhörighet kände jag mig ensam och utanför.

De flesta av de skillnader vi märker här på jorden – de skillnader som vissa av oss använder för att kategorisera varandra – har att göra med det jordiska: utseende, nationalitet, språk, kläder, seder och så vidare. Men Gud ”går inte efter vad en människa ser. En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat.”

Ur hans perspektiv finns det en kategori som kommer före alla andra: Guds barn. Och vi passar alla perfekt in i den.

Det är naturligt att vilja umgås med personer som ser ut, pratar, beter sig och tänker som vi gör. Det finns tillfällen för det.

Men i Frälsarens kyrka samlar vi alla Guds barn som är villiga att samlas och som söker sanningen. Det är inte vårt fysiska utseende, våra politiska åsikter, vår kultur eller vår etnicitet som för oss samman. Det är inte vår gemensamma bakgrund som förenar oss. Det är vårt gemensamma mål, vår kärlek till Gud och kärlek till vår nästa, vår förpliktelse mot Jesus Kristus och hans återställda evangelium. Vi är ”ett i Kristus”.

Den enighet vi söker är inte att alla ska stå på samma plats; den är att alla tittar åt samma håll – mot Jesus Kristus. Vi är ett, inte på grund av var vi har varit utan vart vi strävar efter att komma; inte på grund av vilka vi är utan vilka vi försöker bli.

Detta är vad Frälsarens sanna kyrka handlar om.

En kropp

Om du älskar Gud, om du vill lära känna honom bättre genom att följa hans Son, så hör du hemma här. Om du uppriktigt försöker hålla Frälsarens bud – även om du ännu inte gör det fullkomligt – så passar du perfekt in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Och vad gör det om du är annorlunda än

around you? That doesn't make you a misfit—it makes you a needed part of the body of Christ. All are needed in the body of Christ. The ears perceive things that the eyes never could. The feet do things that the hands would be ineffective at.

That doesn't mean your job is to change everyone to be like yourself. But it does mean that you have something important to contribute—and that you have something important to learn!

One Voice

In every session of general conference, we're blessed with inspiring music from talented choirs. As you listen, you might notice that the singers don't all sing the same notes. Sometimes one section carries the melody, sometimes another. But they all contribute to the beautiful sound, and they're completely unified. Each choir member has the same central goal: to praise God and lift our hearts to Him. Each must have his or her mind and heart fixed on the same divine purpose. And when that happens, they truly become one voice.

If you are not yet a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, we invite you to join us as we rejoice in the Savior's "song of redeeming love." We need you. We love you. The Church will be better with your efforts to serve the Lord and His children.

If you have already shown, through baptism, through making covenants with God, your desire to "come into the fold of God, and to be called his people," thank you for being part of this great and divine work and for helping to make the Church of Jesus Christ what the Savior wants it to be.

As I learned from my friend in Germany, our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

May God bless us to patiently but diligently seek to live up to the ideals our Savior, Redeemer, and Master has set for us—so all will know that we are His disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

andra omkring dig? Det betyder inte att du inte passar in – det gör dig till en nödvändig del av Kristi kropp. Alla behövs i Kristi kropp. Öronen uppfattar sådant som ögonen aldrig kan. Fötterna gör sådant som händerna inte riktigt klarar.

Det betyder inte att det är ditt jobb att förändra andra så att de blir som du. Men det betyder att du har något viktigt att bidra med – och att du har något viktigt att lära dig!

En röst

På varje möte under generalkonferensen välsignas vi med inspirerande musik av begåvade körer. När du lyssnar kanske du märker att alla sångarna inte sjunger samma toner. Ibland sjunger en viss sektion melodin, ibland en annan. Men de bidrar alla till den vackra klangen, och de är fullständigt förenade. Varje körmedlem har samma centrala mål: att prisa Gud och lyfta våra hjärtan till honom. Var och en måste rikta sinne och hjärta mot samma gudomliga syfte. Och när det händer blir de verkligen en röst.

Om du ännu inte är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga inbjuder vi dig att tillsammans med oss glädjas åt Frälsarens sång "om den återlösande kärleken". Vi behöver dig. Vi älskar dig. Kyrkan blir bättre med dina ansträngningar att tjäna Herren och hans barn.

Om du redan genom dopet, genom att ingå förbund med Gud, har visat din önskan att "komma in i Guds fälla och kallas hans folk": Tack för att du är en del av detta stora och gudomliga verk och för att du bidrar till att göra Jesu Kristi kyrka till det som Frälsaren vill att den ska vara.

Som jag lärde mig av min vän i Tyskland är vår kärlek till Gud och hans barn ett mäktigt vittnesbörd för världen om att det här verkligen är Frälsarens kyrka.

Må Gud välsigna oss så att vi tålmodigt men ihärdigt försöker leva upp till de ideal som vår Frälsare, Återlösare och Mästare har satt upp för oss – så att alla får veta att vi är hans lärjungar. I Jesu Kristi heliga namn, amen.